

Bilag 9.

Klasselotterikollektørforeningen af 1910.

København, Østergade 22, den 10. September 1918.

Til Folketingsudvalget, som behandler Forslagene om Lønnings- og
Dyrtidstillæg,
Rigsdagen.

Da det er første Gang, at Klasselotterikollektørernes økonomiske Forhold har været Genstand for Behandling i den høje Rigsdag, siden Løven om Klasse-
lotteriets Ordning for snart 50 Aar tilbage blev vedtaget, maa det være os tilladt
næst at henvise til vort ærbødige Andragende af 5. August d. A. til Finansmini-
steriet at knytte nogle Bemærkninger til de i det høje Ting fremkomne Ud-
talelser.

Det var os naturligvis en Tilfredsstillelse, at de Herrer, der fremdrog vor
Sag, erkendte, at vore Livsvilkaar tiltrængte en Forbedring, og den Omstæn-
dighed, at denne Opfattelse bekræftedes ved den høje Finansministers Bekla-
gelse over, at hans Forgænger havde skabt et Proletariat af Kollektører ved at
oprette alt for mange smaa Kollektioner, tør formentlig være os en Borgen for,
at den haarde Nødtilstand, hvorunder vi i mange Aar har levet, kan ventes for-
bedret, men naar Ministeren tilføjede, at der ikke var nogen Udsigt til, at han
med de faa Lodsedler, som aarlig blev ledige, vilde være i Stand til at bringe
Kollektionernes Niveau højere op end til en Indtægt af 1 200 Kr., er det for-
mentlig dermed fastslaaet, at selv et noget større Dyrtidstillæg end de henholdsvis
100—150 Kr., som udbetaltes for Aarene 1916 og 1917 til de Kollektører, der
har højst 300 Lodder, ikke vilde kunne sikre os en blot nogenlunde betrygget
Stilling, i hvilken Forbindelse vi tillader os at tilføje, at selv de Kollektører, der
har over 300 Lodder, ogsaa trænger til Hjælp under de forhaandenværende
Forhold.

Vi tillader os derfor at henstille, at der ved et særligt Lovforslag træffes
Forberedelser til at forhøje den i Lov af 6. Marts 1869 fastsatte Provision fra
5 til 7 pCt. af Indskudssummen, eventuelt af Stempelafgiften, hvoraf vi aldrig
har haft nogen Indtægt.

Kun paa denne Maade bliver det muligt for os at se Fremtiden lysere i
Møde, og i Virkeligheden er vi vel nok den eneste Gren af Statens mange faste
Arbejdere, som ikke i de sidste 50 Aar har faaet forbedrede Vilkaar. Det er jo
endogsaa saaledes, at vore Indtægter er blevet betydelig ringere, end de var i
Tiden før 1902, da den store Mængde smaa Kollektioner oprettedes.

Vi haaber derfor, at det ærede Udvalg saa vidt muligt vil imødekomme
vort Ønske.

Ærbødigst

P. B. V.

L. P. Nielsen.